

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-69(5)/10/AgŁ

Warszawa, 17 grudnia 2010 r.

DECYZJA DIH-1/64/2010

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z dnia 21 października 2010 r. nr 53/2010 (nr akt sprawy: WKŻ-42-13,48/2010), na podstawie której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu 1 partii warzyw mrożonych oferowanych pod nazwą „Warzywa na patelnię Mroźna Kraina” á 750 g, wyprodukowanych dla „Biedronka” przez Warmińskie Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Kwidzyn Sp. z o.o. z siedzibą w Kwidzynie, nieodpowiadających jakości handlowej deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tego wyrobu, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 27 i 28 stycznia oraz 10 marca 2010 r. przez inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Dyskoncie Biedronka nr 2073 w Szczecinie przy ul. Dubois 5, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanej dalej również „stroną”, pobrano do badań laboratoryjnych próbki warzyw mrożonych oferowanych pod nazwą „Warzywa na patelnię Mroźna Kraina” á 750 g, oznaczonych nr partii „9/356/1”, datą minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed końcem: 06.2011 r.”, wyprodukowanych dla „Biedronka” przez Warmińskie Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Kwidzyn Sp. z o.o. w Kwidzynie, zwanych dalej „mrożonkami”, w ilości 3 sztuk z partii liczącej 36 sztuk o łącznej wartości 143,64 zł. Jednocześnie z ww. partii

produktu pobrano, zabezpieczono i przekazano kontrolowanemu w celu przechowania dodatkowe próbki w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań laboratoryjnych (próbki kontrolne).

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 28 stycznia 2010 r. (nr akt kontroli: WKŻ-42/13/2010).

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu wykazały, że próbki mrożonek nie odpowiadały wymaganiom deklarowanym przez producenta w oznakowaniu, z uwagi na obniżoną zawartość fasolki szparagowej (było $8,6 \pm 0,5\%$ zamiast 10%), kukurydzy (było: 6,6 i $7,9 \pm 0,5\%$ zamiast 10%) oraz marchwi (było $8,6 \pm 0,5\%$ zamiast 10%), co udokumentowano w Sprawozdaniu z badań z dnia 12 lutego 2010 r. nr 171-173/2010.

O wynikach badań laboratoryjnych oraz o prawie do złożenia wniosku o zbadanie próbek kontrolnych poinformowano kontrolowanego przedsiębiorcę w toku kolejnej kontroli, przeprowadzonej w dniu 10 marca 2010 r. Podczas tej kontroli inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wystąpili do ww. przedsiębiorcy z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji o wielkości przychodów osiągniętych w ostatnim roku rozliczeniowym, na podstawie deklaracji podatkowej za rok 2009. Ponadto wyjaśniono, że żądana informacja zostanie uwzględniona, zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, w związku ze stwierdzeniem w obrocie mrożonek o niewłaściwej jakości handlowej.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 10 marca 2010 r. (nr akt kontroli: WKŻ-42/48/2010).

O wynikach przeprowadzonych kontroli poinformowano ww. przedsiębiorcę w drodze wystąpienia pokontrolnego z dnia 12 kwietnia 2010 r. Przedsiębiorca ten nie wystąpił z wnioskiem o zbadanie próbek kontrolnych. Tym niemniej jednak, oświadczył w piśmie z dnia 28 kwietnia 2010 r., że mając na względzie ustalenia kontroli dokona zmiany opisów w oznakowaniu przedmiotowych mrożonek. Dodatkowo dołączył do tego pisma wyjaśnienia producenta mrożonek, złożone w piśmie z dnia 24 marca 2010 r., stanowiącym odpowiedź na ww. wystąpienie pokontrolne, z których wynika to, że produkt ten był zgodny z wymaganiami normy zakładowej ZN-2000/WZPOW-9 „Mrożone półprodukty mieszane”.

W odpowiedzi na ww. żądanie z dnia 10 marca 2010 r., przedsiębiorca Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie oświadczył w piśmie z dnia 30 kwietnia 2010 r., że nie może być uznany za podmiot „wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze” w rozumieniu zarówno przepisów ustawy o jakości handlowej, jak i postanowień rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”, a także warunków i zasad prowadzenia działalności

w zakresie handlu detalicznego, ponieważ nie jest przedsiębiorcą, który wprowadził te artykuły do obrotu po raz pierwszy, to jest producentem. Ponadto podkreślił, że nie ma żadnego realnego i możliwego do wyegzekwowania wpływu na zgodność deklaracji producenta z wytwarzanym przez niego produktem. Wobec powyższego, uznał, że nie może podlegać karze pieniężnej za popełnienie czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu mrożonek o niewłaściwej jakości handlowej, a tym samym nie ma podstaw do przekazania żądanych informacji.

Pismem z dnia 12 maja 2010 r., Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, odniósł się do wątpliwości ww. przedsiębiorcy, związanych z prawidłowością określenia podmiotu „wprowadzającego do obrotu” przedmiotowe mrożonki, a tym samym zasadności wydania żądania sporządzenia i przekazania informacji o wielkości przychodów osiągniętych w roku 2009. Wyjaśnił, podobnie jak w toku kontroli przeprowadzonej w dniu 10 marca 2010 r., że żądana informacja zostanie uwzględniona, stosownie do art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wynikającej z uregulowań wskazanych w tej ustawie. Dodatkowo, na potwierdzenie słuszności uznania go za podmiot „wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze”, wyjaśnił znaczenie słowa „obróć” określonego w art. 3 pkt 8 rozporządzenia nr 178/2002 (przywołanego ustawą o jakości handlowej w art. 3 pkt 4). W świetle powyższego, uznał, że winna zostać udzielona odpowiedź w zakresie, jak podano w żądaniu wydanym w toku kontroli.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2010 r., Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu 1 partii ww. mrożonek nieodpowiadających jakości handlowej deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tego wyrobu. Ponadto, odrębnym pismem z dnia 23 sierpnia 2010 r., wystąpił do ww. przedsiębiorcy z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji o wielkości obrotów osiągniętych w ostatnim roku rozliczeniowym, na podstawie deklaracji podatkowej za rok 2009.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie z dnia 23 sierpnia 2010 r., przedsiębiorca Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie powtórzył w piśmie z dnia 7 września 2010 r. argumenty przytoczone na etapie postępowania pokontrolnego (pismo z dnia 30 kwietnia 2010 r.), w tym m.in. pogląd, że „wprowadzającym do obrotu artykuły rolno-spożywcze” w rozumieniu art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej może być jedynie podmiot, który wprowadził te artykuły do obrotu po raz pierwszy, to jest producent, wykluczając tym samym możliwość nałożenia na niego kary pieniężnej przewidzianej tym przepisem.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 21 października 2010 r. nr 53/2010, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył ww. przedsiębiorcy na podstawie 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł.

Pismem z dnia 3 listopada 2010 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie od ww. decyzji.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, argumentując, iż organ pierwszej instancji błędnie zinterpretował i niewłaściwie zastosował art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz naruszył art. 6 i 7 Kpa.

Strona podniosła, że karze określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej może podlegać jedynie producent artykułów rolno-spożywczych. Wniosek ten wywiodła z brzmienia definicji „producenta” zawartej w art. 3 pkt 9 tej ustawy, w której występuje pojęcie „wprowadzania artykułów rolno-spożywczych do obrotu”, a ponadto z poglądów doktryny oraz orzecznictwa sądów w sprawach związanych z interpretacją pojęcia wprowadzania do obrotu, na gruncie przepisów nieobjętych prawem żywnościowym.

W konkluzji do odwołania wskazała, że nie może być podmiotem, na który nałożona może być kara objęta art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Pismem z dnia 24 listopada 2010 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na mocy art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników badań próbek pobranych w sklepie należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu mrożonki nie spełniały wymagań deklarowanych

przez producenta w oznakowaniu tego wyrobu, z uwagi na obniżoną zawartość fasolki szparagowej, kukurydzy oraz marchwi.

Powyższe ustalenia kontroli wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, zatem skutkowałą wymierzeniem kary pieniężnej określonej w tym przepisie. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył w drodze decyzji karę na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie, to jest na podmiot, który wprowadził do obrotu ww. mrożonki.

Odwołując się od wydanej przez organ pierwszej instancji decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli dotyczących stwierdzonych w zakresie jakości handlowej nieprawidłowości, natomiast wyraziła przekonanie, że „wprowadzającym do obrotu artykuły rolno-spożywcze” w rozumieniu art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej może być tylko podmiot, który wprowadził do obrotu te artykuły po raz pierwszy, to jest producent, a nie ona. Zdaniem strony, ustawa o jakości handlowej nie podaje definicji „wprowadzania do obrotu”, ale interpretację tego pojęcia można wysnuć z brzmienia art. 3 pkt 9 tej ustawy (w którym użyto tych słów w celu zdefiniowania „producenta”), a także w oparciu o poglądy doktryny oraz orzecznictwo sądów w podobnych sprawach.

Z argumentacją przedstawioną w odwołaniu nie można się jednak zgodzić, ponieważ ustawa o jakości handlowej w zakresie definicji odsyła do przepisów prawa żywnościowego Unii Europejskiej, których stanowi uzupełnienie.

Jak wynika z definicji zawartej w ustawie o jakości handlowej, „producent” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która produkuje lub paczkuje artykuły rolno-spożywcze lub wprowadza artykuły rolno-spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej. Tak więc interpretacja przyjęta przez stronę tylko w oparciu o fragment tej definicji jest nietrafna.

Zgodnie z art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej pod pojęciem „obrotu” mieszczą się czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia nr 178/2002, to jest „wprowadzenie na rynek” oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W omawianym przypadku, strona posiadała w celu sprzedaży klientom swojego sklepu poddane kontroli ww. mrożonki.

Mając na względzie powyższe, należy stwierdzić, że w prawie żywnościowym pojęcie „wprowadzania do obrotu” dotyczy każdego etapu obrotu i nie jest zawężone jedynie do pierwszego wprowadzenia na rynek. Interpretacja ta znajduje poparcie w treści wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie C-315/05 (Dz.U. C 331 z 30.12.2006 s. 14) wydanego w trybie prejudycjalnym, z którego wynika, że wprowadzający do obrotu może być odpowiedzialny za jakość, nawet w sytuacji, gdy ogranicza się on, jako zwykły dystrybutor do wprowadzania do obrotu produktu w postaci, w jakiej został mu dostarczony przez producenta. Określając ramy prawne wyroku Trybunał Sprawiedliwości przywołał m.in. art. 3 pkt 3 oraz art. 17 rozporządzenia nr 178/2002, które definiują podmiot działający na rynku spożywczym oraz stanowią obowiązki tych podmiotów, a także państw

członkowskich w zakresie przestrzegania wymagań prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

Nie zasługują zatem na uwzględnienie argumenty strony, przedstawiające definicje i interpretacje pojęcia „wprowadzania do obrotu”, funkcjonujące w prawie w odniesieniu do innych dziedzin handlu, nieobjętych prawem żywnościowym. Jak wynika z uzasadnienia do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r. (I KZP 13/05) oraz z dnia 21 września 2005 r. (I KZP 29/05), przywołanych przez stronę w odwołaniu, w pojęciu „wprowadzania do obrotu towarów” mieści się tylko pierwszy akt zaistnienia towaru w obrocie (lub obrocie handlowym), a nie kolejne transakcje, natomiast wówczas gdy ustawodawca wyraża wolę rozciągnięcia tego pojęcia na dalsze transakcje poza pierwszą, czyni to wyraźnie w treści danego aktu prawnego, odwołując się do odpowiednio skonstruowanej definicji legalnej.

Należy zauważyć, że właśnie tego typu przypadek zachodzi w art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, a więc pojęcia „wprowadzającego do obrotu artykuły rolno-spożywcze” nie można identyfikować wyłącznie z rzeczywistym wytwórcą tych artykułów.

Nie można zgodzić się również z przekonaniem strony, że pośrednim potwierdzeniem poglądu na temat „wprowadzania do obrotu” jest treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 września 2006 r. (VI SA/Wa 1131/06). Wyrok ten zapadł na gruncie ustawy o jakości handlowej w odniesieniu do producenta, z uwagi na fakt, że artykuły rolno-spożywcze niespełniające wymagań jakości handlowej zostały stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej u producenta.

Obowiązki, jakie powinny wypełniać podmioty działające na rynku spożywczym, określone zostały w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, wskazującym na wszystkie etapy począwszy od produkcji, a skończywszy na dystrybucji. Każdy z tych podmiotów: producent, przetwarzający, czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem przestrzegania wymagań prawa żywnościowego, niezależnie od tego, na jakim etapie ujawniona niezgodność powstała.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczność, że nieprawidłowości powstały na etapie produkcji u innego przedsiębiorcy, nie może być wystarczającą przesłanką zwalniającą od odpowiedzialności kolejne podmioty zajmujące się dystrybucją niepełnowartościowych artykułów rolno-spożywczych, w tym sprzedawcę detalicznego, tym bardziej w sytuacji, kiedy przedsiębiorca Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie wymaga dodatkowego oznakowania tych artykułów, w tym graficznym znakiem towarowym „Biedronka” i napisem „Wyprodukowano dla Biedronka”.

Należy zaznaczyć, że dystrybutor posiada inny wpływ na jakość handlową produktów niż ich bezpośredni wytwórca, nie zawsze jednak wpływ ten będzie mniejszy po stronie dystrybutora. Wielkość tego wpływu zależy głównie od pozycji rynkowej dystrybutora. Takie stanowisko zajął również ustawodawca określając w art. 40a ust. 5, że na wysokość kary wpływa m.in. stopień zawinienia, dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że na przedsiębiorcy Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie spoczywał obowiązek zapewnienia zgodności

przedmiotowych mrozonek z wymaganiami prawa żywnościowego, a więc słusznie poniósł on karę za nieprawidłowości stwierdzone w powyższym zakresie.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej, podlega karze określonej w tym przepisie. Zatem samo stwierdzenie faktu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niespełniających wymagań jakości handlowej, powoduje konieczność nałożenia kary.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002 kary za naruszanie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W omawianej sprawie, stronie wymierzono karę w wysokości 500 zł, czyli najniższą z możliwych za naruszenie zakazu wynikającego z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, w porównaniu do najwyższej wyrażonej jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu mrozonek o niewłaściwej jakości handlowej – 718,2 zł. W tym miejscu należy również podkreślić, że sposób ustalania wysokości kary przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej był zgodny z wszystkimi kryteriami określonymi w art. 40a ust. 5 tej ustawy i znajdował uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu mrozonek niespełniających wymagań jakości handlowej deklarowanej przez producenta na opakowaniu, z uwagi na obniżoną zawartość fasolki szparagowej, kukurydzy i marchwi, organ pierwszej instancji słusznie wziął pod uwagę, że zaniżenie udziału poszczególnych składników było stosunkowo niewielkie (wynosiło w przypadku: fasolki szparagowej $1,4\% \pm 0,5\%$, kukurydzy – $3,4\%$ i $2,1\% \pm 0,5\%$, zaś marchwi – $1,4\% \pm 0,5\%$). Powyższe, pomimo iż nie mogło mieć wpływu na wybór konsumenta, to jednak ograniczało jego prawo do rzetelnej informacji o składzie ilościowym produktu.

Oceniając stopień zawinienia strony, organ pierwszej instancji zasadnie uwzględnił fakt, że działalność prowadzona przez przedsiębiorcę Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie na etapie handlu detalicznego, nie ograniczała się jedynie do odsprzedaży produktów konsumentowi końcowemu. Zakwestionowane mrożonki wyprodukowane zostały przez innego przedsiębiorcę, jednak na warunkach określonych dla kontrolowanego, opatrzone jego graficznym znakiem towarowym „Biedronka” i napisem „Wyprodukowano dla Biedronka”. W tym stanie faktycznym, organ kontroli wykazał, że strona posiadała duże możliwości wpływu na jakość oferowanych produktów i ponosiła odpowiedzialność w szerszym zakresie niż przeciętny sprzedawca detaliczny.

Przy określaniu zakresu naruszenia, poza wskazaną nieprawidłowością w postaci mniejszego udziału niektórych składników w stosunku do ilości podanej na opakowaniu, organ pierwszej instancji uwzględnił przede wszystkim okoliczność, że zakwestionowane mrożonki pochodziły tylko z 1 partii liczącej 36 sztuk o łącznej wartości 143,64 zł.

Biorąc nadto pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, na podstawie zebranej dokumentacji organ pierwszej instancji ustalił, że

kontrolowany przedsiębiorca nie był dotąd karany przez Inspekcję Handlową z powodu podobnych uchybień. Wielkość obrotów tego podmiotu, w związku z nieudzieleniem odpowiedzi na dwukrotnie skierowane do niego zawiadomienie o obowiązku przedłożenia żądanej informacji, organ pierwszej instancji oszacował na podstawie art. 23 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) oraz uwzględniając dane przedsiębiorcy Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie dostępne na stronie internetowej www.biedronka.pl. Ponadto, należy dodać, że znaczna część wielkości obrotów tego podmiotu nie mogła mieć w sprawie istotnego wpływu na wysokość kary pieniężnej, bowiem górna granica tej kary nie może być wyższa niż pięciokrotna wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu mrożonek o niewłaściwej jakości handlowej, tj. 718,2 zł (5x143,64 zł), zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Podsumowując należy stwierdzić, że w opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarzut odnośnie naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej jest niezasadny.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydając zaskarżoną decyzję – wbrew zarzutom podniesionym przez stronę w odwołaniu – nie naruszył art. 6 i 7 Kpa. Akta sprawy dokumentują ustalony stan faktyczny, jego analizę oraz końcowe wnioski organu pierwszej instancji. Z akt tych jednoznacznie wynika, że w toku postępowania stwierdzono naruszenie określonych przepisów prawa, oraz że ustalono podmiot odpowiedzialny za popełnienie tego czynu. W świetle powyższego, należy uznać, że organ pierwszej instancji działał w granicach i na podstawie prawa – co udowodniono powyżej, w sposób prawidłowy ustaliły stan faktyczny, a także zastosowały obowiązujące normy prawne.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak wynika z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Dominik Wolski
pełnomocnik Jeronimo Martins Dystrybucja S.A.
ul. Żniwna 5, 62-075 Kostrzyn
adres do doręczeń:
ul. Postępu 17D
02-676 Warszawa
2. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Szczecinie
w załączeniu: oryginały akt kontroli
3. a/a